

Lövskog låg strax intill Bringetoftavägen just där avtagsvägen mot de båda hemmanen i Komstad Nilsgård viker in. Landsvägen flyttades här någon meter österut år 1950, varför markeringsstolpen nu står en bit in i hagen vid Nilsgårdsvägen.

De första tio åren är Lövskog noterat som torp. Enligt samstämmiga uppgifter från flera äldre Komstadbor ska det t o m ha varit en hemmansdel. Något sådant nämns dock aldrig i husförhörlängderna. Tvärtom, det står snart som backstuga.

Lövskog byggdes troligen år 1858, då de nygifta Oscar Bolander och Sara Jonasdotter flyttade hit från Oscars föräldrahem Kullen. Oscar står som torpare, men det var kanske inte så mycket bevänt med torpet. Redan i nästa femårslängd noteras nämligen, att han är "utfattig", och i följande längd är han degraderad till backstusittare.

Fem barn föddes på elva år och det var väl inte alltid så lätt att få ihop till mat och kläder. Det var kanske inte så underligt, om Oscar då och då sökte sig undan eländet till glada kumpaners lag i gästgivaregården. Fast det var förstås inte så roligt för familjen, när han kom hem fram på småtimmarna och skulle sova ruset av sig. Då körde han nämligen ut hustru och barn och svärmor, hur vädret än var. Svärmodern, som inte var så snabbfotad som de andra, brukade han leda ut, ty "di gamle ska föras varsamt ut", tyckte han. Sedan han blivit ensam i stugan, dröjde det väl inte länge, förrän han somnade och då kunde de utkörda stackarna smygast in igen.

De tre döttrarna flyttade hemifrån i 18–20-årsåldern. Den fjärde hade bara blivit ett år gammal. Mellanflickan Ulrika, kallad Rika, gick det bra för, sägs det. Hon kom till Stockholm, blev sjuksköterska och så småningom "fint gift" enligt ryktet. Så hade Rika också "fått vett för allihopa", som den stolta modern Sara brukade säga. Yngsta dottern, Kristin, hade inte fått det så välbeställt, men hon var nöjd ändå. "Dä går väl an, om en inte har så möe vett, bara en har så en klarar se", brukade hon framhålla – hon citeras fortfarande i Komstad.

Till den sistfödde, Emil, den ende sonen, hade just inget vett blivit kvar. Han var väl, som vi nu säger, förståndshandikappad, fast det står hårdare uttryckt i husförhörlängden. Sjuklig var han också, dock inte värre än att han ibland kunde bära plank på sägen i Komstad och så tjäna en slant.

Den äldsta dottern, Hilma, hade tjänst på några olika platser, innan hon år 1907 gifte sig med den 29 år äldre torparen Carl Gustaf Andersson på Nyatorp under Uppåkra i Vallsjö socken. Några år efter det att maken avlidit 1920, flyttade Hilma till Råsen utanför Stockaryd, där hon bodde ihop med Pöla-Johan, sägs det. "Ä I gefta än, Johan å du?", brukade folk fråga. "Nä, men vi har 'et så vuret", blev svaret alltid. Paret i Rågen hade uppnått stadgad ålder, minst sagt, men folk tyckte väl ändå, att det var opassande att bo ihop så där utan prästens väl- signelse. Det var ännu långt till våra dagars sambo-par.

Även den yngsta dottern, Kristin, var lite sambo, men hon hade hela tiden sin ordinarie bostad kvar hemma i Lövskog. Sambon var Pål 1e, som hade en liten stuga vid Kvickaliden (nuv. Vrigstadvägen 44). Pål 1e blev det förstås ibland. Pål 1e var

handikappad och tog sig fram med hjälp av två käppar. Ändå stapplade han varje dag iväg till Carlssons såg borta i Jerusalem (ungefär där Lantmännen nu ligger) , där han sågade svallar.

Föräldrarna och Emil bodde hela tiden i Lövskog eller Lövskogen, som det ibland står. Hilma och Kristin flyttade hem då och då från gina tjänster – tidvis bodde fem vuxna personer i stugan. Det måste ha varit ganska trångt. Hilma flyttade för gott 1907, men bara något år senare blev det i stället småfolk i stugan – Kristin fick en dotter. Hon togs dock ganska snart om hand av mostern Rika, sägs det.

Oscar Bolander dog 1900 77 år gammal. Hustrun Sara blev 81 år och avled 1913. Kristin och Emil bodde kvar i Lövskog till 1917, då de flyttades till Sandåkra, gom vid den tiden tjänstgjorde som fattighus. Kristin var visserligen bara 50 år, men hon hade väl svårt att klara både sig själv och den sjuke brodern. År 1924 tömdes Sandåkra och de båda syskonen skrivs i Johansberg, fattighuset vid Skogs- gatan inne i samhället. När skolhuset i Komstad ett par år senare ändrats om till ålderdomshem, flyttades de för tredje och sista gången. Här dog Emil 1934 och Kristin 1952 – hon blev 85 år.

Kristin Bolander lever ännu i många Komstadbors minne. De kommer ihåg, hur den raska, ganska långa och kraftiga gumman kom traskande på vägarna och hur hon stannade och pratade än här, än där. Glad och pigg var hon – och nyfiken. Hon visste det mesta och lite till om vad, som hände i byn. En last hade hon – hon rökte pipa. Tobaken var av billigaste sort. Mixture hette den och namnet uttalades, som det stavades, helt naturligt. Doften lär inte ha erbjudit någon större njutning. Tydligen skämdes Kristin en smula för sitt rökande. I varje fall ville hon aldrig handla tobak, om någon annan kund var inne i affären i Komstad.

Sedan Kristin och Emil 1917 lämnat Lövskog, stryks det i husförhörslängden. "Finns ej" står det.

B. Lövskog - Lövskogen

Komstad Nilsgård

Nils Oscar Bernhard Bolander
h. Sara Lisa Jonasdtr

född 1823 i Ljunga
" 1832 " Sandsjö

Bolander forts.

d. Hilma Maria	född 1859 i Ljunga	1880 t. Eksjö
d. Helga Sofia	" 1862 " "	död 1863
d. Ulrika Sofia	" 1864 " "	1885 t. Nässjö
d. Hilda Kristina	" 1867 " "	1885 t. Bringetofta
hennes d. Gertrud Erika	" 1908 " "	1916 t. Nässjö
s. Oscar Emil	" 1870 " "	1917 t. Sandåkra

